

Historie obce

První věrohodná zmínka o největších vesnicích obce: Siekierzyně, Zarębě a Rudzici pochází z roku 1346 a nachází se v „Matrice míšenského biskupství“. Jedná se o typické řadové vesnice (řetězové vsi), postavené podél potoků: Siekierka, Lipniak, Lubawka a Żarecki Potok. Mají zajímavou a rozmanitou historii. Siekierzyn a Nowa Karczma byly majetkem města Lubań (Lubáň). Rudzica patřila lubáňskému klášteru řádu Marie Magdalské. Zaręba a Wyręba byly rytířskými statky. Wesołówka s návsí Pisaczów, Ponikowo a Wyżne byly založeny ve druhé polovině 18. století českými náboženskými uprchlíky, tzv. exulanty.

V době reformace (16. stol.) většina zdejšího obyvatelstva přešla na luteránství, s výjimkou Rudzice.

Obyvatelstvo se odjakživa živilo zemědělstvím. V 17. století začíná textilní výroba a v 19. století těžba hnědého uhlí a čediče. V té době Siekierzyn a Zaręba získaly průmyslový charakter.

Exulanti s sebou přinesli znalosti textilního řemesla a díky tomu se Siekierzyn stal významným střediskem domácího tkalcovství. Místní specialitou byly bílé kapesníky s charakteristickým červeným rámováním. Ve 2. polovině 19. století začaly domácí tkalcovskou výrobu nahrazovat mechanické tkalcovny. Na přelomu 19. a 20. století byla v Siekierzyně postavena pobočka lubáňských závodů „Queisser“, která domácí výrobu zcela ukončila. V období 2. světové války byly v budovách tkalcovny zřízeny zbrojařské závody opředené tajemstvím. Po válce zde pak vznikla pobočka lehnického dřevařského podniku "Milana", nyní "Imka", který vyrábí čisticí prostředky. Tím končí historie zdejšího textilního průmyslu. Siekierzyn byl také známý rybníkářstvím. V siekierzynských rybnících, které patřily Lubáni, se chovali kapři, kteří byli určeni pro lubáňské měšťany.

Vysokokalorické hnědé uhlí, jehož ložisko má tloušťku 30 metrů, se nachází mezi Zarębou, Wesołówkou, Nowou Karczmou a Siekierzynem a těží se zde od poloviny 19. století. V roce 1871 vznikla v Zarębě akciová společnost „Szczęść Boże“ („Glückauf“ neboli „Zdař Bůh“), která těžila uhlí, jež pak zpracovávala v briketárnách na velice oblíbené průmyslové a tzv. salónové brikety. Ty druhé byly vyváženy mj. i do Anglie. Zarębianský uhelný revír patřil k největším v této části Lužice. Těžba a zpracování uhlí byly ukončeny roku 1958.

Kromě hornictví se v Zarębě těžil i vysoce kvalitní čedič. V meziválečném období těžily 2 firmy v lomech "Kamień" a "Łomna". Po 2. světové válce byla tato ložiska vytěžena a začala těžba v lomu "Bukowa Góra", která trvá do současnosti.

Rudzica byla v minulosti známá výrobou dokonalé, jemné příze, z níž se vyrábí vysoce kvalitní damašek.

Projekt pt. "Internetowe wizytówki gmin czesko-polskiego pogranicza" jest współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego Współpracy Transgranicznej Republika Czeska – Rzeczpospolita Polska 2007-2013